

Opowiedziane

<https://opowiedziane.ipn.gov.pl/ahm/swiadkowie/44368,Kurzawinska-Barbara.html>
2024-05-04, 18:22

Barbara Kurzawińska

Podczas okupacji niemieckiej przechowywała i żywiła żydowskiego chłopca z legionowskiego getta. Przeżyła Powstanie Warszawskie, była więźniem niemieckiego obozu przejściowego Dulag 121.

Barbara Kurzawińska z d. Belke urodziła się 30 listopada 1928 r. w Warszawie. W 1933 r. wraz z rodziną przeprowadziła się do Legionowa k. Warszawy, gdzie mieszkali do wybuchu wojny. Jej ojciec pracował w Międzynarodowym Towarzystwie Wagonów Sypialnych jako magazynier, mama zajmowała się prowadzeniem domu oraz wychowywaniem dwóch córek i syna. Kiedy podczas okupacji Barbara przebywała z wizytą u ciotki w Warszawie na Woli, wybuchło Powstanie, które udało im się razem przetrwać. Po kapitulacji została wraz z rodziną ciotki wysiedlona do filii obozu Dulag 121 w Ursusie, skąd razem z ciotką zostały

wywiezione do Nowego Sącza. Następnie trafiły do Miechowa pod Krakowem, a potem znalazły zakwaterowanie w zamian za pracę u bogatego gospodarza we wsi Pstroszyce. Po pewnym czasie za zgodą ciotki Barbara pociągami kilkakrotnie jeździła pod Warszawę w poszukiwaniu rodziców. Podczas jednej z wypraw, w Grodzisku Mazowieckim odnalazła siostrę, z którą wróciła do Pstroszyc. Po zajęciu Warszawy przez Armię Czerwoną pieszo w trzy ruszyły z Miechowa w kierunku Warszawy. W lutym 1945 r., po dwóch tygodniach marszu dotarły do miasta i po łodzi przeszły na prawy brzeg Wisły. Następnie dotarły do Legionowa, gdzie Barbara z siostrą odszukały rodziców. Po wojnie pani Barbara pracowała jako urzędnik państwowy.

Przejdź do relacji

BARBARA KURZAWIŃSKA

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)